

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑΙΣ ΣΕΛ .28-

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

vii

τὸν κατενεργεῖται διὰ τοῦ πορφύρου τὸν βυζαντινόν πηγαίνεις τὸν ασθρα-
τερικὸν ἐν γράμματι τοῦ Αἴγαρος οὐτελας ν.δ. μαρανηραδι, σχ. δεκανονον λαϊκα μα-
ντην φυλοφορικέν εδροβογικον. Ούτοιο τὸν ΓΑΣ διασημειεύειν διό τὸν ψεχικοντας μετα-
τῆται ημερόκαιον) καὶ τὸ δωρεάνον καὶ τρίτον πραγματικόν τοῦ Σεπτεμβρίου προερεύθεος
ἄντα τονδικαστήρια εγκριτικού αποτονικού βυζαντινοφραγκικού θεωρον καὶ τοντον
νεγκριτικού επερεβεντού, τοιαὶ εἰς τὴν παροντα, τοῦ τοντονοντού επερεύθεος
τοῦ Π. Ταῦτα πιστολίτου λούτου δὲν περιέσται καὶ τὸ αιγανοντα περιείσται
πορφύρην τοῦ βυζαντινοφραγκικού πατα.¹

Αὐτὸν παρεπιδεῖν τοῦ μηχανικοῦ δύναμις ὑπερῆχε τείχος Α.
Εἰς τὸ Α ἡ γεωλαβία μου ἐδιέταν τὰ βράχια μὲν καὶ λόγχην καὶ λοξούς φέρεις
τοῦ Γ λόν ὀχυρωτίμονος ἵνα Ρ, ὅμοιας ναὶ τῇ τῷ λόν ὀχυρωτίμονος ἵνα
ὑπάρχω Α διὰ τὴν ὄροσαν εἰσίεις. καὶ λογοειδῶς περιττόν. Αὐτὸν δέ τε
μην καὶ τεβανίσκον, ἂν δημιουργὸς ταῖς λόγοις μηδεμίον τηρεῖσθαι, καὶ ἀρρενοφανεῖς
τοξεῖν τὸν χειροποδοῦτες τὸν φερεῖσθαι τούτου, τῷ τέλει οὐδετερούς σείσκειν
καὶ συνειργεῖν τηρεῖσθαι τοῦ ποτοφρεγοῦ, δίδυν τομοῖν ταῖς τῇ αὔρᾳ ἕπεσσιν
εἴ τοι τοιούτους τετράγωνούς καὶ τὴν χιρόφεραν ταῦταν ταῦτα τοὺς τε-
γακινούς χρεῖς; Αὐτογενέστερος ὅμοιος ἡ θεοποιητὴ τοῦ παντεπιδοτοῦ
εἰσις, αἱ αἰτίαι τρεῖς τετράγωνον ταῖς ταῦταις τηρεῖσθαι, ταῖς
ταῖς ταῦταις τηρεῖσθαι, ταῖς ταῖς τηρεῖσθαι, ταῖς ταῖς τηρεῖσθαι, ταῖς ταῖς τηρεῖσθαι,
τοῦ Γ τοῦ τοῦ Α.

Χρήστος Ν. Πλεύρου - Μετοχή της

πορειών την οποίαν πάσχει μαζί της Αθηναίος κληταρχού πόλης, λέγεται επί της Σωσίτητος, η οποίαν πάσχει την αρχαία πρωτεύουσα Αργίαν πόλης αντί την πόλην της Λοΐς υπό την ονομασίαν (Caldelazzi, 253).

1. Βλ. τὸν παρόπινον ἀνωτέρῳ (6.—) οὐκὶ πότεν διῆγεν.
  2. Τοξοβῆτης παρόπινον τὴν κορηῖναν εἰδεῖν γέγενεν Καὶ τοῦ 64^χ. 10, 12,
13, 14, 22 ναι τῷ Καὶ τοῦ 64^χ. 16. Η διηγοφά αὐτὸν διέξει λόγος
ἀλλού πρῶτον τοῦ παρόπινον πάντας τοὺς παρόπινους.
  3. Αντ. Σιράζα, Αραρατία τῆς Ερυθραίας παρόπινος, 296 εξ, ναι Πίδια 298.
Lazfeld, Griech. Epigraphik³, 101, 6. 278.

Εγκαταστάθηκε

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

ΥΠΟ ΧΡ. Ν. ΠΤΕΡΟΥ-ΜΕΣΟΓΕΙΤΟΥ

T
四

(ΕΙΚ.1) Τὸ διηροτεύομενον ἐν ταῦτα ἡγίγαρου
ζεμίας κιονίστων εἶναι γνωστόν, ἀπό τοῦ ἀριθμοῦ
ἀροιφέλεων. Καὶ μετρογορίαν τοῦ βύρχου μὲν ἀρχικήν
μὲν Ἀργούς κ. Δράματην εἰς ταρασσήν τῇ τοῦ ἀνδρα-
νούλα τέγμορος Μ.χ. Πιζίδην ὑπό χωρίου ἐν τῷ αφε-
κτητούντι τῷ Ηραίου χωρίῳ, θεῖαν γαρ Χιώνια, εἰ-
ρεοίο, ὡλός χειρόπερρου. Τούτον τοῦ Ηραίου θρόνου τοῦ
κατεβάτος οὐδεὶς βεβιαστοῖς εἴδος τοῦ λίσσου ποι-
ώρος οὐδεῖς τοῦ θρόνου τοῦ λίσσου ποιώντας
μη ψαυτρόν τοι τοῦ τακτούρου ἀναδιλούστερον εἴη. Ήδη
ἀδοκεῖται εἰ τῷ λίσσοντος τοῦ θρόνου ποιώντας

τίνας τηνάκιον θήγαντος ὁ πορφυρίου κόνου
επικαλέσθηκεν πάνου τῇ μὲν σεβίᾳ ωδαῖσιν αἰτοπάν,
ὅδου διηστις λύρην ἀδοξιζεῖσι, μετενόμεναι τὸν τοῦ
πρεσβύτερου λαύτην θρόνον τοῦ λογοφράγου εὐρύτερα, οὐ
χουν ἀγνελὰ φράγματα σχηματίσσει. Η διδιδία ὅτις
ἀνιόρεχλος, βρυροτυπός τοι ἐμπροσθία νεψί, ως γούρης
Λίδος εἶται ὁ γνωστός ναὶ τὸν τοῦ ἀληφατικοῦ
Ἀρκτοῦ βρυρός γαϊόλεγρος τιτλόχθος τοι ἄραις
τενάκις οὐέρεσ. Μ. 4. 0,43 μ., μέγιστον 0,11. Οπτοίης ναὶ
οὐκ. 0,165.

Τό πράγματε, τι τελείων ουτότοις χαραγμένα, ἔχον
τιμ. 0,006-0,011 τ. Φέρουν καρφί απρόσωνας, 2 λλ. σχ.,
δάκτυλο. Τό Σ ούρη γεγίν γοξόγγαρμον ούρη σέρπο-
γιόγγαρμον είτε. Τό δέ Α σ' αλλοτε ἔχει τὸν διαβυρτί-
καρμὸν εὐθέαν καὶ σ' αλλοτε λοξόν. Ἐν τῷ μὲν φέ-
ντι τορετῆς τοῦ γραπτούτοις δύο δύνεται νὰ γαλέρη
και γραπτὴν μέλος τοῦ β' τοῦ Χ. αἰώνος. Η διαβύνον

1. Tō 6xīnā ūn fəxpiālun wñi zibdylñ wəxəñwər hñ ſy-pobewd k'ebzg. wñ wñ lñi Walter 'n Österz. Th., 14(1911)

περιβαλλόμενος πόλεων, οχι μεγαλύτερη την 0,006 μ., σημείων γαρ
η διαφορικός, κυρινορέτην τιμήν 0,003 - 0,004.

Τό έχινον ολάρος της είναι ότι της διατάξεων
να θεραπεύεται. Την ορός των βάσεων, κατά θροβερ-
γίου διατολε, παρέχον οι γερμανότεροι μανούντες η-
τερι ή την δέρπαλος λογ γιδού ^{11χος} 18. Λίση μέσης ζεχίνης λογ 16=60
δ.χ. Τό επουερχήστο βεβαίως το θυρα φιλοκρατεί
με το οδοίον γεγονών ο θρογγόρτος είχος, ηδο-
τον δέρπαλος δια της γενεράτικης τρόπης τέχει, την κυριότε-
ταν γραπτάτην -- ογ επι ξερότενον την ανάπτυξη,
ευηκώνιαν θρός την την οικονομίας την γραφή,
1) το έναρθρον οικριωνορέτην λογ δυόραλος φιλοκρατεί,
2) η μάγιστρης Ατ τη Αργυρή Κ., 3) θυρα μαζί θυ-
ρακελίνην, 4) το δυνλογογράφημα ΓΑΕ μαζί 5) θυρα
μολά γενενίν, τον διαφορά τον τρόπος ηδολεγού την εω-
διαλε γραφητά -- ογ Να μεταχειριστώντο μαζί^{την} η μάγιστρης ανόργυνη φοράντα την ελογκια λατά, στην
γενενή θερινόν, πάσα τον τρόπος την είλην της είλην της δι-
βανεν ούτων εύθετην γραφήν.

Αναρροφή θρέσκειαν να γανταδιέψεται μαζί λογό-
την ματενορέτεραντας είχος. Η ιδεοδεκτή, αχριδαφρά
μαζί απογράψεις, μη γοτήν, ευηκώνιας λογ 16=648424
χιλίου θρός αριθμερά την εγκίνος δερίδου λογού, οθόνης
είτη μαζί ο θρεπίχων τη δυοδιάλε γραφητά τον
είλην θρός Ρέγια, μη μαζί τη άγια γένη μερού. Κατά
λατά μάστος είχος η δεριτήρες δυοδιάλε γερμανής θερι-
της το γράφημα.

Ατ της το τρόπος περιπονού είχαν μάστεροι μεριανής δι-
λογία, δη μη το διεγένετον λογοτο θρεπίδης μανούντες
μαζί ο δίδος. Τό νενόν, νενατ.

Beibl. 146 παραπομπής ιντερεπής τον Ηραίου, χρονο-
γραφημένης μη το εγενέτοντο γελαπλου λογ Β' δ.χ. ει. μαζί
διδαντή την το ίδιος 114. ~~αργοφρέτης μάστος την Ιτινούσ~~, από
τον Σιννούσ ^{ούτοις} μη μη τη δερή ανέρηστον λογοτοπείαν
την γερμανίαν την την θρεπίδη τον θυραλος. Περι τούτον την εγκίνος λόγος η διαγνωστική.

ων

Πυρίδας ΓΑΕ

Ἐστιν ΙΑ' Αωολλωγέων τ...

Ἐτιος ΙΑ' Ρήγου τοῦτο

5 Εἰς ΙΑ' φιλοκλέος ναι Δακτύλιο[ρά]φας. |

ἘΓΑΕ Δαμίου τὰς λυκόφρους ΙΑ. |

ΙΑΕ Μναΐδος τὰς Εζηδάμου ΙΑ. v

ΙΑΕ — Εἰς τὸν Ἀργεντίδωρον ἐν Ἀργεικ. v

καλλικλῆς ΙΑΕ Τιμασικράτεος τοῦτο

10 ΙΑΕ — ε.. Αργολιώνιου ΙΑ. Νικοβούλα ΙΑΕ Μναΐδων |

τοῦτο — Εἰς τοῦ Εωιφένεος ΙΑ. Σωτεράς [α] ΙΑΕ

ΙΑΕ — Εἰς τὸν φιλοκλέο[ν] ΙΑ. Δαμουράζη[ν]ς ΙΑΕ v

ΙΑΕ — Εἰς τὰς Σωσίους ΙΑ. Νικαία ΙΑΕ Εύκλειας τοῦτο |

τοῦτο Φιλοκλέος ΙΑ. Πάτερνη ΙΑΕ Εωικράτειας τὰς v |

15 ΙΑΕ — ε.. Εἰς τὸν Ἀρροδίον ἐν Ἀργεικ. Εύκρατη ΙΑΕ φιλοκλέα v |

τοῦτο — Εἰς τὸν Ἀργεντίδωρον ἐν Ἀργεικ. Αρροδίος ΙΑΕ |

ΙΑΕ Θεανούς τὰς Αωολλωδώρου ἐν Ἀργεικ. Ηλιόδωρος ΙΑΕ |

ΙΑΕ — Εἰς τὸν Αριστίωδας τὰς Διοκλέος ΙΑ. Νινη ΙΑΕ Δεινίδα |

τοῦτο — Εἰς τὸν Αργεικ. κλέων ΙΑΕ Θεοδοσίας τὰς Αεοδότου ἐν Ἀργεικ. |

20 ΙΑΕ — τ.. εως Αργεικ. Διόκληνα ΙΑΕ Διημητρίου τοῦτο Αριστίωδες |

ΙΑΕ — ε.. Σερβίζων ΙΑ. Πταυρίας ΙΑΕ Αντία τοῦ Αντιμάχου |

ΙΑΕ — ε.. ἐν Αργεικ. Εδίνινος ΙΑΕ Σωτεράς τὰς Αρχιδέων ΙΑ. v |

ΙΑΕ — ε.. Αργεικ. ιδώρα ΙΑΕ Δαροθευτίας τὰς Νικοδάμηος |

ΙΑΕ — ε.. Ερα ΙΑΕ Δακηοκείλας Σωτηράτεος ΙΑ. Βαρ.

25 ΙΑΕ Σωτηρίε[δ]ίος τοῦτο ξώσου ἐν Αργεικ. Πατεράς |

φαντ... αεολατσίναπ |

.... ει |

II

Στιχ. 2. Πυρίδας ναι ἐν τῷ πανδοχεῖῳ τῆς ορίου ^{τέλος} Δευτέρης-Κορινθίων, 16, IV I² 7140, χωρίς υπάρχοντα γεγονότα ναι τοῦ Εὐωνύμου. Εὐωνύμης ἡ ἐπιφέρεται Φλασκίας μὲν βιοταῖς τῶν χρόνων, 16, IV 4492 αρθρ. ναι Pape, Wörterb.³ Μετὰ τὸ ὄντα ἵχη τῆς παδίου γράμμην τοῦ δευτέρου φραγμού τοῦ Γ και τοῦ δευτέρου γρίβεος τοῦ ἐνήργου αὐτοῦ A.

Εγκ. 3. Τό πάτερνος δίσκην του επέλεγε. φανερόν, ότι οι ίχει
μήτι βιβλιασταί λοῦ κατεύθυντο εἰδανούχων περίεργος & διανοτού-
λος ΓΑΓΕ? Αγνωστον, ήτο γάρ οικτήρα του οργανώσας πα-
νεργάν τούτων την τοποθεσίαν τοῦ παντάνευκον ποιείν
& διανοτούντος ήταν οὐκέτι μηδὲν αρρενεῖν τοῦ
χαράκτορον, & ροῦ μάρτυρα διέτη την θαρρεύσατεν τοῦ ε-
στιν πνοῆται σίσιδον οὐκέτι μηδέποτε μηδεμίον
τοῦ κεντροφραγμάτων (την πανούρην). Οροτα τοῦ
οὐδετέρων τοῦ μαιεύματος τοῦ θρονού μαιεύματος 5=ο
6 Λίχων. την λοιπήν διατίθεται τοῦ ιχεύ, σίσιδον μηδε-
μωντες. την εγεγένεται τοῦ μανούλιου πατέρα μαι-
εύματος μαιεύματος την επιφάνειαν της παριστήγη μολύκην
ΓΑΓΕ, επομένεις πινοντος τοῦ 6=ου μαιεύματος 9=ου 6 Λίχων, ούδου λό-
τε μιναι ούχι επεργάτης, ἀλλα μηδέ πράπτειν, οι διανοί-
ατές παραπλήκτοιν — την λοῦ συνούρτατα μαιεύ-
ματούς διανοτούντος ήταν την επιφάνειαν επεργάτης Ε.

Πρότοι τα δύο πρώτα μέλη στην ομάδα ήταν οι Σ.

221 x. 4. Τὰ ἵχη λοῦ Δειολου βυζαντίου φεδρικάς γαιε-
ραν ναυγανούντων την Πύργο³: Pape³ in *Ziegler Bechtel, Histor.*
Personen, 577.

Σειχ. 5. Η αρό του ΠΑ νάνο γραμμή διδυνή λείψηση
του γεωγραφικού Σ.

τοῦ περίφηματος Σ.
Φιλοκλῆς Ἀρνολίου Αγγίως οὐαζόμενος ναὶ in 16, IV
I² 627 οὐαζόμενος ναὶ τὸν β' α.χ. εἰ. οὐδότοῦ δύτου
τεωὶ Σαρξίου. Η διαράρυθμιστοῦ θαλρωνισμοῖς τοῦ
Φιλοκλῆους εἴ τινη πρέπει παντού γραφεῖν, πατέρην τούτην
η της διάταξις τοῦ κοιτασμοῦ τοῦ οὐαζούμενον χαρακτηρίζει
τοῦ περίφηματος μεταβόλου πρώτοι γενικοὶ αὐτο-

γανδιάτην, ἀν ορόκυλας δεπι τοῦ κύλου οροσείδων.

Tó Γαύρερον ὄνομα ουνεψιώνει καὶ Δικυκόν
δεχόμενος πάχου, ὃν οροκύλας δεπι ουγυριόν φέν-
ζος. Αρχ' ἦτο δεπικύλου τοῦ δεριεβούρου τοῦ εὐ-
θεγναθρούντην νοεῖται Βγ. A. Calderizi, La
missione e la condizione dei liberti in
Grecia (1908), 6. 181.

Στιχ. 6. Παραγρήγορον δέος τοῦ Δικυκού τοῦ οκοικήσκον
Δάκτον ὄντερχε ναι τῆς τοῦ 13=αν στίχου.¹ Όνομα ὄντη
προστοῦ ναι τῆς ἀγγειού τοῦ Αγγειού ιντρετη δεκαοντάει
χείρων, BCH, 32(1908) 237 στίχ. 13² Ηαὶ ἀντανάλιδη δέος
νοεῖσθαι: Aειθεον (στίχ. 14) ναι Ωρέπερον (~~τί~~ 22),³
Βγ. ναι τῆς την μαντίπω δραμητογενοτέρην ταρπα-
γήν τοῦ Walter Αἴθεον (στίχ. 18) ναι Νιοβόρον
(~~τί~~ 21).

Λυκόφερον, καὶ τὸ αἴγανον ἴντρετην δέος τοῦ κο-
ρεοδον, 16, IV 552⁵ ναι τοῦ τοῦ περιφερειαίσης ταρπαγής
καὶ δραμητας, αἰτον, 631 δραγ. ναι τοῦ ὄνομα τῆς ἀ-
μαντῆς τρετετες Λυκόφερον Βολλεράφ, BCH,
33(1909) 189 ναι 194: Bauchack, Philologus, 69(1910)
47 μετα Guarducci, R. Accad. Naz., 5. 6) 8(1938) 125.

Στιχ. 7. Μναΐς: Ραπε³.

Στιχ. 8. Τὸ Κ χωεῖς τούτηκον πραπεῖν πελεψί τε
γνωμονίουν δικεῖται τον. Οποίης ναι τῆς τοῦ στίχου 20,
ναι 22, ήτη ναι τῆς 25, οῶντος τῆς δικιωτερ. δις δα-
κανας τοῦ πονδού δεριθεότης εἰστε τον πραπεῖν τού-
την λογοντῆς η ερδεῖται.

Στιχ. 9. Τηρετεράνης ναι τοῦ τρετην δια μάνην,

16, IV 855²

Στιχ. 10. Αχαος Ιασολαχίωνος τῆς Αγγειού σὲ 16, IV 587⁶
Νιοβούρον ναι τοῦ τρετην επειρον, αἰτον 731 III⁹.

1. Κανός διλονιστός τοῦ Vollgraff Δακίον, Αειθεον,
Ιαρεπίον.

Mutant, about 10% in 16, IV I². Ind..

Σειχ. 11. Η μεσαία πεντάτονή είναι τουν λιγότερη από-
να συμφωνία πράγματι. Ειδικές γαλλικές υποβάθμιες κα-
τεωδόδη, 16, IV 5526. Συνολικά, ωρά 16, IV και IV I²
Ιην.

Σην. 12, τελεγαλητικής έκφρασης. Εκ τούτου κάποιος των Φιλοκέτων ναι διαγράψει ή κατατάξει Δαμόκρατης.

Σειχ. 13. Τό Σωλίαν διὸ περιέσθη, ἵνα τὴν Αἴγαδον καὶ τὴν
μελονικῶν θεριώθην, οὐτε τὸ Ninara, οὔτε τὴν θυμοφάγην
τὴν Λιδωνίαν, τοῖς τρισὶν μὲν τὴν Αἴγαδον, Bechtel, Hist. Per-
sianorum. 554, ὅπῃ νοι πάρεστι. Γνωστὸν ἴνα τὴν Ριάνην τὸ
γενενικὸν Ninara, 16, IV I² Ind.

Σειρά 14. Μαχαλούς σε ωρά 0 λεπτών το αργότερο φέτη γενα.

πάσων, ἀδερφούς τοῦ οὐρανοῦ Αρχέων καὶ μί-
νων πνευμάτων ναὶ εἰ τοῦ Αρχαγγέλου τοῦ διάβολον,
16, IV I² 357. Τὸ γένος ναὶ εἰς ἄγρις ἀνδρόμακες
εὐφράτη, εἰλάτη, 227.

Εδιμέρανα, οι Αρροφόρων το ζεύγος της Εδιμέρας, 16, IV
618 II², μεταξύ Ηραίου δι το επίδιπλον Εδιμέρα --, πλόθ, 529₁₂.
Σειρά 15. Εύρανα ναι επάρρη λού Αρροφόρων επιφράσας, 16, IV 575².
BCH, 32(1908) 237 61x. 16 ναι 17, στοιχ. ναι το ζεύγος της Εδιμέρας,
16, IV 589₂.

Φιλοκράτεια --, το Διπλού Φιλοκράτεια και ουρανού αρχαρία
σύνθετη επί θεραπεία της Ηράς, 16, IV 529¹² φιλοκράτη
σι ναι επί διαδικασίας θεραπείας της Αδράνης επί Αρροφόρων,
BCH, 33(1909) 172 61x. 3.

Άστρο το Αρροφόρων επί Π.

Σειρά 17. Θεανία, Ραρέ ναι Bedel, επί ιων. 579.

(Ηνόδος), επί της αρροφόρων ηραίας αστρονομίας προσήγορος επί 16,
IV 591₃.

Σειρά 18. Διαδοχία, διαδοχή ναι επί της πρωτείας της Αρροφόρων
θεραπείας της Ηραίου, 16, IV 530₁₄, σερβ. ναι BCH, 33(1909) 183
ναι Phil. 69(1910) 467.

Σειρά 19. Το Αρροφόρων τον Αρροφόρων επί Υ.

Αρροφόρων ναι επί της 16, IV 629 αρροφόρων επιφράσα.

Σειρά 20. Το Αρροφόρων τον Σερβίανο επί της αρροφόρων λού
Τ. Αρροφόρων, επί της Αρροφόρων επιφράσα.

Σειρά 21. επί της 16, IV 1νοι.

Παυλίας, Ραρέ³ ή Αρροφόρων ναι Τροπτρίας Τλάβις,

16, IV 527 Β22 ναι IV I² 488, σερβ. ναι Μαυζιάδας, ουρανού επί Τροπτρίας της Αρροφόρων, 16, IV 75¹²
ναι επί Ραρέ³.

Αυλίπτης Αρροφόρων επί της Αρροφόρων επιφράσας της Αρροφόρων, 16, IV I²
102 ναι 47.

Σειρά 22. Σεωδώρα ναι επί επιφράσας Τεριόνης, 16, IV
731 II² λοιρης Σεωδώρα - επί ουρανού επιφράσας
θεραπείας της Αρροφόρων της Ηραίου, 16, IV 529₁₁.

Αρροφόρων, επί της επί της Καρκίνης επιφράσας επί της
Ηλίας επί της επί της ουρανού ναι Αρροφόρων,

I. Λι's 200's Indices εργατήριος: 574.

16, V2 362. ἐν Τυρίᾳ ἵκετον Αγαλλιαῖς, λόδοι, 4149,
εἰς τὸ ὄντα και ἦν Ράπε³, ὅπερ εἴρηται Ἀργυρίς.

Σειρ. 23. Γις λόγων σύνοπτη λογογραφία Νικού Μ.

Δακοβίσια Νιοτή — αναρριχείται στη Ρέου στις 16, IV 529
επιφυγήν, όπου δημιουργείται ο πλέον γνωστός και πιο επιτυχός πύργος της Ελλάδας.

Σειρ. 24. Σωτηρίας, κατά την πανίδη την οποίαν διατέλεσε
την εργασίαν του στην ηράκλειαν πόλην τον β' αιώνα π.Χ. 4^η,
Bechtel, Græch. Dial., II 462 έγραψεν την παραπάνω
την τον ιερεύναντον ήτταντον την Ν.

Συχ. 25. Σειράς νομίου 16, IV 5292. Στόλος οποίου είναι
της Κυραρίδης των Αγγελών πρωτοτοκής Χρόνια, τούτης 58710

Σελ. 26 την εποχή των πραγμάτων, λιγά ταν σύνοραν τις
ωροφυγασίαις, δικαναδέσανται τόποι απογεύμη. Ταύτη
φαντική παροτροπή της εποχής — pavlos ('Αριστο-
παύλος, Αριστοπάυλος ή ως Pape³, I 6. XXXI) η

~~Paragrap~~ ~~Paragraphs, etc.~~ (168)

Στιχ. 27. Τέλος την καρκίνον σικελουρίων Ει λειδουν 4 φατ-
μάται παντες αύτην την διεργίαν επέβλεψεν δεσμότης φατ-
μάτη, ουαρετήν ωδήν της γενοφέλεταιρα ΠΑΕ. Αν ούτη
την το παρόν, θεωρείται, η γειτάνη αλλα μάλιστας γει-
τηριώντων την φατμάτην Ει σικλού εν Αεττές.

Πρός τούτος ἀντικρύω, οὐ καὶ σφόδρα τίποτε
γράψων τὸ μελοθορραχίτιττα κατίστησαι πανοίκη
διὰ κιμρῆς οὐκέτο μενὸν χωρὶς τέος τὸ δρονιζόντεα τοῦ
ταχυγονοῦ διόπλιτα τὴν αὐτὴν ὄντατα, οὐδὲντες, οὐδέντον ἀ-
νεῖδαν εἰδίκευον, σιὰ τὸ ΤΑΤ, μεγαλύτερον δὲ διὰ τὸ ΑΤ καὶ
τιθία τὸ Η.

三

III

Περιπλόν ωρίων περί τον χαρακτηρισμόν της
φράγκης. Ον είπε ἀδερφούς μη, πινελας ἀριστήν καλαργυρίου
μη τον βουλοροφράγκην ματος τατ, τον οδοίου λιμνού πηγαδιαν
μη ἀγγινοντα ναι διαβλητόν γλα καδιστισεν γιών ο βανιζεκ:
γενόθενος απεργώ θερος¹. Τον βουλοροφράγκην μα τον λιδαρέ

¹ J. Baugack, Die Abkürzung für in argrivischer Inschrift, Phil., 69 (1970) 466-78, u. a. i. S. 474.

ναι εγώ δέος ἄρρενας διδυμωπερίνας ἵνα γράψω, πάντα την τοῦ Ηραίου (16),
IV 530, αρρβ. ναι BCH, 33(1909) 183 ναι Phil., 69(1910) 466) ναι
ἄλλην τε τὸν Ἀρεόν, μηκόντερον τοῦτο τοῦ Vollgraff (BCH, 33(1909)
455-6). Εἰς ὅμηρερας τῷ ΤΑΤ, σύστησε πανταχός, γεράσιμος καὶ οὐ-
νοντα πέντε οὐραπέτερα, τῷ τε περιστατελεῖται, τῷ δύναται τοῦ διερ-
ρευτινοῦ συνθέτου, καὶ δρόμη προβιβασθεῖται οὐτούς Βασιλεὺς (474),
ναι τὸ δέκατο, τοῦτο διδεξιωπερίστατο κυρίς, κατάρρεικόν. Ή
τοῦτο πάστον τοῦτο μέχει τοῦτο τοῦ Σολεῖτην λοιποδέσποτα ἐξαιτί-
ας τοῦ πανθεοντος λαβοντος τῇ τοῦ ιησοῦ βλάσφημῇ, τοῦ
μαρτυρεῖται, καὶ πατεῖ τὸν 12=ου τε, τοῦτο γάρ τοι πρόδητον πάντοις
τοῦτο μαρτυρεῖται. Οροιγένης Σολοντας νά την πρόδητην τοῦ οὔτην τοῦ πα-
παττα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ τοῦ 14=ου βλάσφημον, διηρούσ-
τε οὐδεις τοῦτον, οὐδὲ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα

τις μή τηνέπειραν οὐδαντούν ναι ἄλλα δύο ἀνότια νέα
δυντορογράφηματα πείθονται, τὸ Α' ναι τὸ Κ', δυντερέστερον
διδυλοτε μετὰ τῆς ἐμφροσθέλου λοιδίκης δοτικής ἐν Ἀργείῳ.¹
Ἐνταῦτον διδυλταὶ μετὰ πανόρα μετὰ τὴν θαλψαντικήν
μνήμην, ἀλλοτε τὸ Εὖ ναι ἄλλοτε τὸ Ἀργο. Τό Α' ἔωδη τινας
ράφ, τὸ δέ ἐν Ἀργείῳ Κ' 9, χωεῖς να ταυτογραφεῖ τὸ ἀπει-
βούσον διαφανον τὸν περιτταῖς μετόπερ 27=ου 64' χοι.
Μονάχα εἰστεντο γένη ναι τὰ ποδοβάτη συνέργατα (19 in opere,
περιπλωτέες, τετράρεμοι τούς τους ναι τὴν δύο περιπλω-
ταν 61χισ), εἴ ταί σωστα βίν περιπλωτα, ποτον τὴν
δύο δυντορογράφης ἐνδικολούθει.

• Τό κατάστημα της Επικοινωνίας στην περιοχή με αριθμό έγγραφους της περιοχής μελοικούντος-06645, με χυτούρη και επιφύλαξη

1. Αέριοι ωργανισμοί μεταξύ των οποίων ΙΑ, λόγος
καθηλώσιμης ανωτέρω είναι η πρώτη λογική του ΙΑ.

Ο κανονικός τεγματικός τόνος ή συρκοχύνει την ερήμην
νέστην και λοιπόν επέρνεται στην περιβανοφίαν των σημείων
της αρχιτεκτονικής της επιφάνειας. Η πρώτη περιβανοφία της σημείου
δημιουργείται από την επιφάνεια της πόλης, η δεύτερη από την
επιφάνεια της γης, η τρίτη από την επιφάνεια της θάλασσας, η τέταρτη από την
επιφάνεια της ουρανού, η πέμπτη από την επιφάνεια της φύσης, η έκτη από την
επιφάνεια της ανθρώπου, η έβδομη από την επιφάνεια της ιδέας, η ήτη από την
επιφάνεια της ιδεολογίας, η οκτώ από την επιφάνεια της ιδεολογίας, η ογδόη από την
επιφάνεια της ιδεολογίας, η ογδόη από την επιφάνεια της ιδεολογίας, η ογδόη από την
επιφάνεια της ιδεολογίας, η ογδόη από την επιφάνεια της ιδεολογίας.

26 Α' δίου να γυριστεί, 'Αργίου-εις. Προκόπη
λοιών εντόση, ότι οι θεοφρόσυνες την πέπλη μετέφεγγε^{τη}
θεοφρόσυνης θρονούτων εν περιουσίᾳ καταβαστού,
Αργίου θρονού της πάσης ναι της ιερού μή 'Αργίου,
ζεινει, η θεοφρόσυνη είδετην αλλού λέγειν εγ-
κατεβατικήν εις 'Αργία.

Η πελοποννησιακή εγκατάσταση της ιταλικής αρχαιολογίας στην Ελλάδα
συνέβη μεταξύ των δεκαετιών του 1840 και του 1860. Τον Απρίλιο του 1846
ο Ιταλός αρχαιολόγος Καρλίνι Λαζαρί (Carliani) (1801-1870),
μεταξύ άλλων σε ναΐ τύπου βιβλικής παραδόσεως στην Πελοπόννησο,
περιήρθη στην Ελλάδα. Ο Λαζαρί ήταν ο πρώτος ιταλός αρχαιολόγος
που στην Ελλάδα ανέβαλε την ανασκαφή στην Αρχαία Εποχή.

1. V. Chapot, La province romaine proconsulaire d'Asie depuis ses origines jusqu'à la fin du haut empire (1904), 179 fig. (S. Caronali, Revue Accad. Lige. (5.5) 17 (1908) 184 fig., ^{où} deux figures d'objets de la trouvaille. H. Fraycotte, Musée Belge, 7 (1903) 384 fig. et Mel. de droit publ. grec + G. Busolt, Griech. Staatskunde, I (1920) 292 Syll., Ind. RE² XV 1415.
  2. Lazfeld, Hayd. griech. Epigr., II 518c n^a Griech. Epigr.³, 2782. Ττει τῆς νελαΐων μελευκησίος χρόνος προπατείνεις ἀργεῖν in Hayd. II 520..
  3. M. Tod, BSA, 8 (1901-2) 197 fig.
  4. Musée Belge, 7 (1903) 384 fig. n^a Mel. de droit publ. grec, 1910 215 +
  5. RE², XV 1415 fig.

δοκτήρι από την παρεστήμων ή νέον δόκτηραν γνώσκες, οι οποίες
επλήρωνον μεταξύ αυτών και την επιθετική προσφορά τους
δούλους του; Διαβιόλως είπε και τούτο μετεντόν.

Ανεργάτηκυ δρυς παλαιού λόβου, τίνι ψευδοχίν της προσωπείης
διαρέσθηκες εντυπωσιακή αρχαίας κατασκευής ή μεμονωμένης ή έρα-
τριας & της Αργείας απελευθερωτής) εξασφαλίζεται την επιφύλαξη
μονιμωτικας ιδεών σιαρούτης. Η διεύθυνση από την
διεύθυνση παραγωγής: 1) ~~παραγωγής~~ πόνου την
δολικήν [και] την αύγουστον παλαιού λόβου, αρχή ναι
διαρέσθηκες επενδύεται σε εγκαταστάσεις στην Καρδίτσα, Ελασσόνα, 187.
2) ~~παραγωγής~~ πόνου την παλαιού λόβου την Νικόπολη, 200άρη,
190 ναι 16 XII 3 104. 3) ναι Μεγαροδοχήν ναι
την αύγουστον επενδύεται παλαιού λόβου την διαρέσθηκες
την Επίπλευν, Καρδίτσα, 190. 4) πόνου την παραγωγής
σάντες ναι διαρέσθηκες την παλαιού λόβου την διαρέσθηκες
προκαίμενης αύγουστος, 197. 5) ναι τη Δυτική Σερρών ή έρημης
επενδύεται παλαιού λόβου την παραγωγής πόνου την παραγωγής
ναι προκαίμενης αύγουστος την διαρέσθηκες την παραγωγής πόνου την παραγωγής
Syll. 71428. 6) παραγωγής την παλαιού λόβου την παραγωγής
παραγωγής, παραγωγής παραγωγής Αδριατική, 210άρη, 6409. —
7) ~~παραγωγής~~ παραγωγής την παλαιού λόβου την παραγωγής
την παραγωγής την παλαιού λόβου την παραγωγής, Syll.
Indices.¹

Μήνα ποιῶν τὴν διάδειν ταῦθ' οἱ πόνικος ζεῖσθαι μηδέ-
ποτες οὐ καθὸς θεῖος γίνεται προτεῦ εγκατελεγμένος
τὸν τὴν ιδέαν, οὐ πίστον καὶ πυραύλην, πατεῖν τὸν λόγον,
τὸν ἀπογεννητόν. Οἱ δοξαίδειοι εἰποῦν προτεῦ, οὐχ, τὸν
τὸν πρωτεῖον τὸν οὐδοτὸν αἴτον ναὶ τὸν διπλασιαῖς σι-
ρόφοις λέγειν παῖδας αγγίσσεται, νακόρδωνον ναὶ διδοὺς
ποταπάτες φεύγειν προτεῦ παῖδας διεργίωντας² ποταπάτες
νακόρδων παῖδας προτεῦ πελοίκους, ~~πελοίκους~~

1. Πλευραί Caloderini, 304. Ήση και περικονισμός από αύτην
την περιοχή πιθανός είναι σίγουρος και την λόγω της δέρματος πιθανό
την να είναι λεπρή.
  2. Caloderini, 356. Έξι δερμάτινα δρούγκοντα και οι σερίγγες
και οι άλλοι φρεατοί της θέλειν να είναι Φορρίαν, αύτοις 354.

(Calderizi, 308), οὐδὲ τούς σώματά διε τούς ἐγών καὶ τη-
γένη τρίσοις γέλαθος. Οὕτως οὐ ποτέ ταῖς τοῦ Θεοπόρου μετά τοῦ
Ταύτας τοῦ Αἰγαλίου Γ' γαλέραις τε τοῦ Καλαπάτανος καὶ
γελαθούς μὲν πελούκους ^{ταχανάτας} μὲν διαγενόδερας,
τοὺς βεβεριανοὺς καὶ δικυρίους Σούλαντ, τὸ αερός δὲ
θραύσας τὰ τούς θηριούς τοῦ Σούλαντας καὶ οἱ τρέ-
μοι διαφορούστοις τοῦ θρός τοῦ Λιδρίδιουν θρήψει.¹
— Εν τῇ Σικελίᾳ την ταῖς τοῦ Καλόγερου αροκύδαλκε, οὐ δι-
χον καὶ εἰς θαλάσσαν ταῖς τοῦ Σούλαντας τοῦ
θρηψαδερώνον τοβλού, οὐδὲκις τιθέσθω, οὐδὲν δράμη-
νον επιτίθεται οὐδὲ οὐ (Calderizi 178-9).

τις μονέτων λόγων & δερμάτων στραται' εν
πέρην της Αργείου οἵ τις Αργείην (αλογονούντες)² καὶ Δρεσδίδην
τῆς τοῦ Μελούντου, ἐχοντας ποὺς δεξιεβούργον τὸ διεστήμα
καὶ Σιακυρόν δούλους καὶ τις αὐτοῖς δερμάτων λόγων κατά¹
βούργην.³ Οἱ μέλοντοι τις Δεσφοίνοι εἰσὶ μοστοί τις
Αργείη τῇ Λασό Κύρῳ λεχαιτίκην τειχογένειαν τολόγην δὲ καὶ η-
γεδίν, καὶ διὰ τῶν χρόνων τὴν τειχίρης εὐηγράφης, Τα-
ῦτον τειχίρης πορεύεται τοις δόρυσι τοῖς πόλεις, καὶ τοῖς άθε-
ριγγεσι διαστασίον μεταφέρει τὴν Αργείην τὸν δάρδυν τοῦτον.

M. Clerc, Les métèques Athéniens (1893), 304. Daremberg-Saglio, Dictionn., III 1883.

J. V. Chapot, la province lorraine, 181.

9-2. Οι τίν τάξιν τίν αρεσιβορέους ἐν ταν επηρεαστικών
λέξεων νάτοντοι κατά τὸν Α' Δ. Χ. αἱ. οὐδέποτε Caroli-
nali μεταξὶ ἄλλων συναδοτίκων πονχίων νοτίῳ
Ιταλίας, Σύντομο, 194.

3. Clerc à Darenberg-Saglio, III 1884 var les
métèques Athéniers, 408 i.

4. 15, V 552, mai 1552, dépôt. mai (le 2c), de la collection des étrangers domiciliés dans les différentes cités grecques, extrait en 1552, Rev. des Universités du Midi, 7e RE², XV 1477.

Εἰναι ταρπίων καὶ συνιστόρον νά τινος θεών τοῖς τούτοις μείζην
καὶ τέλος διεγενθέρος τῇ την διάδοσιν in Ἀλεξανδρείαν τῷ
μουνικότερον ἐγένετο πάτερνος πατέρα σταυρόδοκον λαλεῖν τὰ
ξίνα την γένεσιν.

¹ΑΧΙΩ Τάξις Σένεν ἐγκατεῖσθαι τούτον τὸν πόλην ταῖς ταῖς καὶ αἱ
Πρωταῖς, τοῦτο διώριττος πυρεῖ γομεν τοῦτο παραπλειαφ ἡδίγραφον:
“Ψωπ[αι]οι οἱ ἦν Αἴγυ ναζοι[η]οῦντ[ες] 25, 16 IV 606²

εγκαί 604 και 605. Πρός λόγον πάκτυν τούτην ἔχομεν εγκαί
αντόθι 530 ἐπιγράψιν, στιχ. 14, οὐδεν πινελας μνεία τῆς Θεο-
σοτιας Ρωμαίας, εγκαί σημεῖον τὸ κωνῖον κακώσεω.

IV

Αντίτακωρος οὐκ χαλκοπρίστερος ταῦτη
τοῦτο προσδιόριστον εἰσφέρει ἐν ταῖς δεριδοῖς τῶν
Τάφων, τούτοις νῦν περιβόλους καὶ κιονίους δεριδοῦται
προστάτης τοῦτον τοντορούσιντας ἐν αὐλαῖς τάφοις,
καὶ καὶ μὲν θύμα τούτων, ἵππανιστανταί τοι τὸ δέ-
δον τοῦτον εἰρήνην εἰσαγέροντας φέρεται. Πλεονότερον
εὐδικτύχειον τοῦ στρατοῦ ταῖτεν, τὰ δρομεῖαν τοῦ τίνος
τοποθετεῖται πρώτην την τιμότερην τοῦ πυλαροῦ εἴτε
τοῦ εἰρηνῆς τοι τοῦτον εἰρηνατεῖς διαρριζεῖτε ταῦτα εἴ-
τε περιέχετε εὐλαύοντα τοῦ μαρτυρίου, τοντορεῖτε τοῦ
ιδρούσατο τοῦτον τοῦτον εἰρηνατεῖτε.

Tό γρίον κύπελλο διασπίζουν από την πλευρά της
και πάντα σε περιοχές ισχυρών.

1. Περγ. ναι (Cardinali, 191). Ανάρχος ναι ή ^{έωφελι} ου. Τηγ-
χίνης ή Δημοτικήν παρέπεμψε σώστην του Οστράβου, ΠΑΕ, 1931, 80:
Στη δόξη των Περγούνιών ναι η Φραγκοί οι η Καζούνιούτες ....

6725 o' b'w'nd'le'go's 2'p'd'os S'x'k'k'k'g' k'w' a'v' d'k'f'g' k'w'
i' k'f'm'v'no' n' d'k'p'os i' p'k'k'k'k'p'k'v' P'k'p'k'k'v', w'k'j'. Ch'a-
p'ot, la province z'one, 187 mai Cardinali, e'v' d'p'k'k'p'k'v' k'w' s'
e'v' i'k'v'k'v' l'k'p'k'p'k'v'.

Preparations from Japan var. ex adfus wörneriig (Nagano) 468
16, V2 268 (Makurisia) var. 307 var. 51520 (Megákh Dó-
leng) var. 16, VI 11729 (Tudorou). byz charot

1

Η ίν τοῦ οὐρανού: R. Richardson, AJA, 11 (1896) 544^η.
 Ch. Waldestein, The Argive Heraeum, 211 εἰς λαγῆνας ἀπόρρητος ήν
 παραπλήσιος ὡς Richardson καὶ Wheeler: 16, IV 530 (Frýkkel).
 Vollgraff, BCH, 33 (1909) 143. J. Baumeck, Phil., 69 (1910) 466-7 (ε-
 δανίζεται τὸ κερίνο τοῦ Vollgraff).

Επομένεται δέ τοι πώς τοῦ θεοφράστου λογοτεχνίας περιέχει:

Στιχ. 1. Οις τὸν οὐρανὸν Ἐδεί συμβαλεῖτος τὸν πρεσβυτόν εκέπει
 τοῦ Πτ., ὃς παρέκειται καὶ τὸν αριθμούραγον καὶ τὸν 16.

Στιχ. 2. Τὸ Α τὸν οὐρανὸν ὄντας γαῖαν μελάνην, χαραγμένον
 πλέον τὸν μετανοῦντον αὐτὸν βουνόν βαθύτερος τοῦ χίου, οὐδὲ
 τοὺς περάκειται εἰς Άργ. Ηερ. καὶ εἰς ΑΙΑ.

Στιχ. 3. Καὶ τέταρτον: — εος, ὃς ὡς Vollgraff, καὶ οὐχι — εος,
 ηγετῶν τὸν πολεμόν.

Στιχ. 4. Βλέπειν καὶ ἐγώ μετὰ τὸ αὐτούς τὸν πρεσβυτόν καθόρευσθαι
 τὸν πρεσβυτόν τοῦ Πτ., τὸν οὐρανὸν σικελίνην ὡς Vollgr., καὶ τὸν ιχνος τοῦ
 οὐρανοῦ παραπλήσιον τοῦ πατέρος τοῦ πρεσβυτόρος, πόλεις καὶ μετέκτη-
 ούσις παραπλήσια καὶ παραπλήσιων τοῦ Walter ζεῦσα
 παραπλήσιας, Österl. Jh., 14 (1911) Beibl. 147 εποε. 8.

Στιχ. 6. Η βουργίσκωσι τὸν περιπάτον ὄντοτες σύνταξις τοῦ Λαζαρί²
 καὶ Φαΐνου, ἢ ναταλίας τῆς Μανιδούρεων οἴπερνον τὸν
 Walter στιχ. 3.

Στιχ. 9. Alexios, οὐ αργετοῖς τοῦ Baumeck (466 εποε. 9) οἷα
 τὸν πόδον τοῦ ὄντοτος δειπνούστης. Τούτον αὐτὸν πολεμούσαν
 ΑΡΧΙΔΟΣ μετὰ πολεμούσαν οὐρανὸν καὶ τὴν πόσονταν
 επιχειρεῖσθαι, πάλιν παρακείμενον αὐτούς εἰς τὴν πατέρα πρεσβυτόρα
 τηνοῦτον Αλφούς καὶ εἰκανούσσαν τούτον τὸν πρεσβυτόν
 περιπάτον τοῦ Λεκίου Καροκτίνης — αὐτὸν διατελεῖσθαι τοῦ προστοτήτου
 τοῦ εψός της ποληγείας αποδέκτον.¹

Μετὰ τὴν πατέρινην Alexios τὸν βούρβολον εἶται βαρύς Α τοι ὥχι
 (Γ) Ατ., οὐ ανέγνωσαν καὶ παρεκτίχουσαν πάντας τοῦ πρεσβυτοῦ πολεμούσαν
 πολεμούσαν τὸν πατέρα πρεσβυτόν. Οὗτος παρεπαίη τοῦ πατέρος πολεμούσαν
 πολεμούσαν τοῦ πατέρος, οὐ πατέρα Αλφού πατέρα τοῦ πατέρος οὐ τοῦ πρεσβυτοῦ
 πολεμούσαν πατέρινην πατέρινην (θ. καὶ Baumeck, 468). Τὸ Alexios
 οὐτι τὸ πατέρινον τὸν ὄντοτον τοῦ πατέρος παρακείμενος Απόγειος
 πολεμούσαν τοῦ πατέρος πατέρινην πατέρινην πολεμούσαν τὸν πατέρα
 πατέρα τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος πατέρα, πολεμούσαν τὸν πατέρα τοῦ πατέρος
 πατέρα τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος (θεον) οὐκον. Περισσότερον πατέρων πατέρων

1. Επιποτεύεται

(16), Θρησκευτι—(18) οὐδέ, διὸ θεωρεῖν τὸ θρησκευτικὸν πρῶτον.
Οὐ μηδὲν ἐπάρεται, οὐδας τοῦ θεοῦ λογία τοῦτο τὸ θρησκευτικόν
καὶ σχισματικόν εἰπεῖν τούτον. Η δοκτηρολογία διὰ τοῦτο τὸ θρη-
σκευτικόν τοῦτο γίνεται θρησκευτικόν—καὶ τοῦτο τοῦ θρησκευτι-
κοῦ εἴ τι λογία θρησκευτική γεγονότης, τὸ Αἴσθητον—, οἱ οὐδοτοι
διε τὸ θρησκευτικόν εἴ τι λογία θρησκευτική τοῦ θρησκευτικοῦ οὐ πάντα τοῦ
θρησκευτικοῦ, εἴ τι θεολογία καὶ θεολογία θρησκευτική τοῦ θρησκευτικοῦ
τοῦτο, εἴ τι θεολογία καὶ θεολογία θρησκευτική τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ
θρησκευτικοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ θρη-

Τό οὐρανον' Auris orpa είτι ὄνορι ἀστερωδέρος, μετ' αὐτῷ
μάγειρας τελεκαὶ πάντας οὐρανούς πενιάτης, τοῦτον διηγεῖται.

X Sixt. 10. Zig Leipz in den neuen Wohl Vollg. EOS. Livg Zos, ab
neu o der and der Wohl Kon in ih de re ri ch er lach der
welt beleb der die Wohl pricht der Welt.

Στιχοδιάλογος με την Θεοδοσία την Πρωταία

Σειρ. 15. Ανή "Αράδιους ἵνα" Αέγας, Ν. ως βιορθιότης: "Αράδιους ἵνα "Αέγας Κ." Η εὐωνυμία παραπομπή της ποντιακοπόλεως
επηρέαζε τον φράστη τον επίσημον θρήσκευμα από την Αραδιουπόλειν
δρόσος της Αέγας καθώς τούτο οφείλεται στην ιερή Διαρραυλή πόλη
και του Χριστιανισμού της Δημοκρατίας της Ελλάς. Τον Βούνιας (469) ως ποντιακόν
επηρέαζε τον Βούνιας (469) ως ποντιακόν.

Erix. 17: to sign $\Sigma \tau_2$, as in AJA. To fix this will
entail many.

Erix. 19 keilixans. Tô K bùi fela.

Σειρά 21. Ηρόδοτος Διανομέας στην απόφευγη
καταστασης, διαρρήξην και την εγγύηση της ΓΑΔ.

Sing. 22. (Tímv. Δ . 108) $\underline{\underline{w\acute{e}l}}$ - Anekeivelas lo'w'á vio wéy loó sú uá loó p.

2

Ἄλλοι οἱ Αἴγαιοι: Vollgraff, BCH, 33 (1909) 455 εἰς Baumack, Phil., 69
(1910) 468 (καὶ περιτίθενται τοῖς θεοῖς ποιοῦν). Μηδὲ ταῖς ἐπιώνυμοις τοῖς στοιχεῖοις
νομίζουσιν οὐδέποτε.

Σ 21. Χρ. Αντί - α γερ Δάρπος, Νικεύς γερ Αειβέτη - να διαρθωστεί:
→ α Α. Δάρπος, Νικεύς τατε Αειβέτη - "Εχομένη ναι εδώ συγκεκρινόντας πολιτών, οι οποίοι ούτε να του διελέγονται ποτέ μέσων αρχειοδημοσίων ή μηχανής (Bauhneck, 468· Volleys, 184 περ. ναι 458), ηντς άροντες οι ιερούς λιτέρες του Αγίου Ατανασίου. Τα ιερόμονα δυότερα Δάρπος και Νικεύς είναι αρχιερεῖς του είδους μετά.

३

Ἐ]ῷι ἀ[τ]υνοδίζα Ηραῖν νεὶ Νερίου βασιλέως Πιονικέως.

εἰρ[εῖται] νόμονεψ Ἡρα[κλείη] ΣΕνωνος οἱ [εἰδό]ιν ναι ζεγγορεανος

τὸν ἕλος φάνησ - - - τ. ονος α[ντ]ιας πατραέος [λυ]
νοφρ[ο]νιδα[ς], φιλο[δ]α[μος] - - - Ξ' αριστίου αριστο[ς]

Ιερός [τα]ς Αριστού. ΝΕ[-ΑΙ- - Τ.. - - ΑΠΟΛΛ]ώνιος ή φίλε(γ)έ[ο]

ρ] φ ζο[υ] Ἀωολλοδώρου. [-·Π--Τ..--]. Αχαι[ος] Π [Δ] ιογίνεος
ζ] ο[υ] Ἐ[ρ]ημοι[υ]. θεοτική Ε Π--Τ..--. Κλε[ια] Π [τ] ονιδα τού
5-6] Α.ΣΩΚΡΑΤΕ[ια Π--Τ..--. ΣΤ] ΡΑΤΟΝΙΚΑ Π <Λ>ΥΚΟ[γ τού

凡ノヨ[ハル]ニ[ニ]ヨ[ヤ。——内——ト。———内——ト]ヨ[ウ]アモル[ラ]ム

vioύ Eω,[Κ]ΑΡΠΙα Ρ[---Τ..-]Λ..ον[---[Α] xAP;] ΜΑΤΙωνος

λοῦ Νικί[τα]. [Σε] ωάρα [πα—] ἐ[—τ]ο[γ]θ[ρ]ασεο[γ]. κ[ρατης; πα] ζ[εν]ο[γ]ιχο[ν]

Ζ]ΟΥ ΣΩΡΑΙΣΩ[ν]ΟΣ. ΞΕΝΩ ΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΑΣ ΦΙΛΑΟΚΛΕΟΣ. 5-6 Α ΤΗΣ ΔΙΣΙΔΙ

ἴ]ας λέσ [φι]λίπ(π)ογ. Δ[ι]οζεκόγριαδ[ης τα] κ[ρι]τ[ι]ο[γ] τογ [κ]ρατ[η]το[ζ.Δ]α[μ]εα[τ]

Μή] ενιωθουσίου [κα]λλίσθασο. Μηγούδοσα[η] η[τι] γειούς τας ημέρεια. Σώ[τι]μος η[τι]

(H) ράκτιζον λοτί Μ[ΑΥ]ΣΑΝΙΑ. ΝΙΚ[Α] ΤΑ ΔΑΜΑΡΕΤ[ου] 2οτ Α[ΝΤΙΟΧ;] Ιου.Σεβεστ[Α]ξ[ε]

20 οὐδεὶς ταῖς Ἀλεξιδαῖς μοι. Διὸ δύρα ταὶ Δεινοὶ ταῖς Ἀλεξιδαῖς μοι. Πολλαῖς

ΑΤΤΙΚΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΛΑΣ ΚΛΙΜΑΤΑ ΝΙΚΗΤΙΩΝ ΤΑΙΓΑΙΟΝ ΛΑΟΔΙΚΙΑΣ ΛΑΣ Τ.---

ΧΑΡΙ] ΙΝΩΝ ΙΑΙ ΕΙνούχεος τοῦ φερουμέος. Καὶ προκλητίς (ἡ) ζωῆς [ΧΙ] ΙΑΙ Δακτυλίεος τοῦ Φιλημονού.

3-4 ΠΑΙ Σηναγόπας λᾶς Θαλλινού? Αντίωνα ΠΑΙ Νιμπίζιας λᾶς

4-5 ΙΑΙ] Ζωωόρου λογί ΟΕΚΤΙΧΟΥ. Εγγιας ΙΑΙ Στρατούλης λού Σελεά-

25 Τ-4 λος ή καλλεος λότος Δαρμοκέτιος Αρσίμων ή Κηφισος λότος --.

8-9 ή α ται Εγθύδινες ταὶς κλεψυδροῦ. Αγνώστων ται --

T...-]uxeo[s]: Zώωψις ήταν η πρώτη επίσκεψη των Σωελπαζουού -- Η --

T. Noo. Aw618ea A Opx6ea luv lol. -- A -- --

Σειχ. 2. ΖΕΝΩΝΟΣ, τὰ δύο οεπτα γράμματα, καί τον ἀριθμόν,
λέγεται, τὸν εὐχαριστήρα τὸν αἴρετας λού Walter Ζενώνος,
ὅτις ἐκολιδεῖ τὸν τε καὶ γραμμήν τοῦ γοινοῦ μὲν στρί-
λο τοῦ πολυτοῦ λεγούσης Καρπενού Ζενών Εὐαγγελίου Αγίου
οὐ (16, IV 558). Οὐ μὴ διαρρέει τὸν Ζενών οὐδὲνούντος
οὐ τοιούτοις τοῖς μὲν αὐτοῖς γράμματι (61χ. 35) Ζενώνος
λαζίαν τοῦ γοινοῦ, ὅτις ἐναργεῖτερα νέει τούτους. Ταχ-
ναπίστιντα χειρόπετα τῶν πατέρων τοῦ χαρούγεικον τοῦ
τοῦ λόγου Ζενώνος, εἰ γράμματα τοῦ γοινοῦ. Άνθρωποι γαρ,
πράγματι δρεῖ τοῦ πατέρος Ζενώνος, καὶ χρονογραφίῃ εἰ-
περγά μετεπένθετον τὸν λόγον 114 ο.χ. (bj. καὶ Walter, 146),
πατέρων τοῦ πατέρος πατέρος τοῦ Foucault γενοθερόν
(bj. τὸ γεγραμμένον τοῦ 16, IV 558 εἰς γέρα).

Μεταλλούντα τὸ Ἰνοφέρινον προβυζαντίνον ὡδὸν τῷ Walter O. Schirer
ηὗται μετὰ τὸ βυζαντίνον ἀνατίχυνος τοῦ Ιωάννου Σερβίου οἱ.

Στιχ. 3. ΦΑΗΝΟΣ, δίστιχον εἰνεταῖς ἵπποτοῖς μετρητοῖς Η. Τότε ὄντας
πανταὶ καὶ ἐν νομιμοράκινοι Ἀργυροὶ τῆς Εὐδοκίας τῆς Αχεικῆς Ευρ-
οπίσσιας (Catal. ηγ. coins, Peloponnesus, 6.13, αρθρον τοῦ Becktel
εἰδικ. Dial., II 457). Τότε ιητ. Φαγνά εἰν 16, IV 530, αρθρον τοῦ
Vollgraff τοῦ Βασιλείου, ἐπιτίθεται. Τότε εἴτε (στιχ. 6) οὐδέποτε
ὄντα τὸ Μέταλλον τὸ βυζαντίνον καὶ τὸ στενούντον. Διὸ τὸν ὥρ-
γην τοῦ Καποδιστρίου τοῦ τοῦ οὐδέποτε τοῦ Becktel, εἰδικ. 457-8.

Τότε μὲν τὸ Φαγνάνος καὶ τὸ θεραπεύοντα τοῖς 14 μετρητοῖς
τὸν πρεπεχοτέρουν περιβολεῖον τοῦ Μέταλλου περιέχειν οὐρανοποτίνος:—
διὸ τὸν μετρητόν τοῦ Μέταλλου τοῦ Καποδιστρίου.

Στιχ. 4. ΛΥΚΟΦΡΟΝΙΔΑΣ, οἱ Walter ἀναγράψαντες Λυκόφροντι [δε],
αρθρον τοῦ Vollgraff, Μηνιαῖς, 44 (1916) 58. Περὶ τῆς Κρετοίας ταῦτα τοῦ
τοῦ μητροπολίτου Ανωντίου (ηγ. —) πρεπεχοτέρων αἵρεσις.

Στιχ. 5. Τὰ ὅποια τὸ Μέταλλον μὲν σήμαντα πρεπεχοτέραν τοῖς πρέπει
μετρητοῖς τοῦ Μέταλλου τοῦ Βασιλείου, ὁ παντοποιὸς οὐτού χώρος εἰν τοῦτον
τὸν τοῦ Μέταλλου τοῦ Βασιλείου πρεπεχοτέρον πεντετελεῖον μέσος τοῦ.

Στιχ. 7. — ΑΜΕΝ, τούς Δάρμα τοῦ Ποταμοῦ τοῦ.

Στιχ. 8. Τότε Μαρτίδη Μαρτίδη [δε] πανδοκήτη τοῦ ὄρθιου μονού πεντετελεῖον τοῦ
Τροιζήνου Μαρτίδη, 16, IV 757, Guarducci, R. Accad. Naz. C., (S. 6.)
8 (1938) 128, οὐδέποτε τοῦτο τοῦ.

ΔΑΜΟΝΟΙΟΣ, τοῦ γενελιέρας χαρέξεως = Δαμονοίς. Παρεκτίτης οὐτοῦ
οὐκ εκτίνεται τῇ τοῦ στιχ. 12 (ΥΚΟΥ τοῦ ΛΥΚΟΥ) τοῦ τοῦ 23, οὐ-
δου πρεπεχοτέρου τοῦ ζερπον τοῦ Ζερπον τοῦ.

Στιχ. 9. ΛΑΤΙΜΟΥ, τοῦ ὄντα τοῦ Ραρέ³. Προκρίνω τοῦτο τοῦτο τὸ Λα-
τίμου, περὶ τοῦ οὐδούντος τοῦ 16, IV I² 1018.

— ΩΝΙΟΣ, προσημεῖνα τοῦ πρεπεχοτέρου Αρρενούλων, τοῦτο τὸ ὄντα
τοῦτο τοῦ παντοχειρίτη τοῦ παντοτοῦ τοῦ πρεπεχοτέρου.
τοῦ τοῦ τοῦ οὐδούντος: φίλας. Τότε Εἴτην παχεῖαν αὐτοπαράτο τοῦ πρε-
πεχοτέρου τοῦ Χεράκην τοῦ Γ.

Στιχ. 10. ΑΧΑΙΕΩΣ, παῖ τοῦ 16, IV 729, παῖ 894⁶. Περὶ τοῦ πατούντος
τοῦ στοιχίου οὐδούντος ποτέ τοῦ Max. Lambertz, Die griech. Skla-
veznamen (1907), 10 ηγ. (διὸ τὸ Αχαίος τοῦ 11).

Στιχ. 12. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΑ, τοῦ πατούντος πρεπεχοτέρου τοῦ οὐδού-
τοῦ παντοχειρίτη τοῦ ιχιμόδητος.

Στιχ. 15-16. ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ [τοῦ] ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΣ, πρεπεχοτέρου πατούντος, τοῖς
τοῦ γλαύκου παντοχειρίτη πατούντος πατούντος τοῦ Β' τοῦ Α' ο. Χ. απόντος,
τοῦ πατούντος πατούντος τοῦ πατούντος τοῦ Κλεοντού, τοῦ πατούντος τοῦ
τοῦ Δελφῶν, Hiller τοῦ 16 IV I² 231.

Σεικ. 17. ΦΙΛΙΠ(Π)ΟΥ, τὸ δικέρον Πατρίναι, ἣ καί νεραὶ τοῦ θεού χιθιστοῖς, οἱ Ο. Νεό-
παι ὑπόλαθρα τοῦ Λαζαρίχου βαθὺ παθεῖσαν καίρεται αἰνιγματικόν, δε τοι
νιτικά στρατιών την τοποθεσίαν την Υδρούσαν δέ τι μένεται να εἴη το οὐρανός ΚΥΡΙΟΠ
(Π)ΟΥ? Αθανάσιος καὶ τὸ μητρώον την.

Σειρά 20. Αρνωστον, αν τη λαρνακή των απόγονων μου ήταν [Δέλτα] οι νίδος και
της Αγγειαίδος δημιούργησε την πρώτη εκκατοντάδες χρονιών σύμπλεγμα.

Six. 21. To Niagara Co., N.Y. June 1st, 1873. From, 16, IV 731 III.

Σειρά 22. Πόλλωντον τούχουν εἰδας σειρήνες τούτοις τούς είχον τούς και

εργατικής, προπονητικής κατηγορίας των επαγγελματιών ουρανούς
των αρχαιολόγων. Το γρίφο τους έγραψε ο εργάτης ΙΕΡΟΚΛΕΟΣ ΦΙΞΤΑΙ (Walter Fixtai)

Τόποι τοῦ ΙΧΙ ὄντας, σερά ταῖς τοῦ βασιλέως χαρακτήρες ἀναπεπίγονοι, γε-
νεῖν δὲ τὴν εἰρηνήν? Αὐτὴν πόνον μέντον ταῦτα τοῦ ΙΧΙ

οὐτεροχέραις ο.Σ. Καὶ αὐτὸς λοιπός τὰ ἔντια διεβρήνεισθε. Νέασ-
σιν ἀπό τε γυναικοφράγην τὴν λίγην Δωράχερην = 64αλεράχερην
τυπεστήτην τὴν λοιπανήντην.

ποτε ωραίος οὐδέποτε μετέπειτα πάντας καὶ σύντομος (Liddell-Scott,

-Joyes, Gr. Lex. in $\lambda\epsilon\gamma\eta$).
Vulgaris etiam sicut vocem $\lambda\epsilon\gamma\eta$ significare loquuntur.

~~Worship~~ ~~the~~ ~~True~~ ~~God~~

Σειρά 23. ΣΗΝΑΡΟΔΑΣ ἡνὶ τῷ νῦν Ηλιου. Διὰ τούτων τοῦ δυνατοῦ αριθμ. 26.

Σηνοκλίος V 618 Ι₆, οώδος μαργ. θεωρία δύναται να είναι Bockh & H. E.
Περὶ τοῦ λεγομένου ποσοῦ in Beckel, Griech. Dial., II 445 καὶ 458.

IV 739 was 7416.

Σειχ. 25. Kαρφός ναι είναι καταστώμα 16, IV 527₁₆ ανδρός Ηεστίου ναι,
και είναι πλήρης σπάνιος, BCH, 27(1903) 256 14. Μετατρέπεται Bechtel,

Zix 26. Τὸ μετόπιστον ἐν τῷ ιχνῷ ἔμενε διάκριτον ἦν Π.

四、五、六

Առշանձում, իշխութեան օրց համար, որ առ է և 16, IV
528, 529^ւ և 618 ամփագած օնութեան 527- ամփագոյն գալուստ և ան-
կան այս պահաժառանքը բանեւ. At 528 և 529 եւրզը և 618 օնութեա-

1. Ήταν τον 6/IX. 18 νιάνυργεδή: ... τον Δεκέμβριον και δύο εβδομάδες μετά την πτώση του Τ. Οροιγενής τον 6/IX. 25! --- σ' Άναζ --- έπειτα για δεκατέσσερα ημέρες ο Εργονόμος μετέβη στην Κύπρο, ^{καταγράφει} όπου ήταν ο Vollegraff, BCH, 37 (1913) 309.

τοῦ διηγούσερον κατάκλητον καιροπούλον καθόνορασκούτο ή τον πατέρα του διεργάζεται
πιστότερος, ω.χ. Αγράδωνα Ναύαρχος, χωρὶς τινα προσφάτευτην ευτυχίαν να γίνεται
τοῦ οὐρανού διάρροιον κράβην τοῦ θρόνου; Από νατὸν μὲν ταῖς διατάξεις, νατὸν δὲν εἰλικρίνης
καὶ λογοτεχνίας απόμενην κράβην ἀρχικεράποδον ἡ τοτέρη (ταῦτα) κατέγενεται
τὸ τριτούντες (Βαυγακ, 474) (εἰλετήριον, 438 εἰ.). Κινδυνεύειρο τοῦτο, όπου
τὰ παραδίκησητα περὶ ιδιαιτερῶν ἴννοντα, τὸν οὐδοτάν μίαν να πάρει διώνυσον,
οὐ Walter (149) εἰ, τὸ ΠΑ (τριτεράποδος) καὶ τριτεράποδος), τοὺς δικιοσύνη-
νι, τὰ γῆδεντα τὸ τριτούντες καὶ γῆρας τοῦ τινὸς βεβήτην τον-
τραχαῖς. Εἰς τὸν 618 πετεῖ τοῦ τυρόφατος τοῦ ἀρχικεράποδον κατό-
νομακλητον καὶ τοῦ διηγερασθέντος καταίγαλην κινηταῖς τοῦ ποδού
τρόποθεν κατά, θρέπουλος κατὰ τοὺς Μικέος (= κατὰ τοὺς Μικέος
κατεργασθέντον, Βαυγακ, 477-8). Κινέρχον δριγὸν τοῦ τούτου εισήγεται
ταῦτην καὶ διδομένη τοῦ γῆρας παρατίθεται, τὸ δέπονον κατόδον
μακλητον καὶ τὸ τυρόφατον κατὰ γενικόν, ὃντων αρέταις, ναὶ νοητῇ
τὸ οὐδιδέκατον τριτεράποδος, διατεταγμένης καὶ αντατικῆς τον-
τραχαῖς (Βαυγακ, 473-4).

Y

τεχνούσις τῆς οὐρανού του διαφέρει λόγω της πολλής περιπολίας της στην αρχαία πόλη της Αθήνας και της πολλής περιπολίας της στην πόλη της Αθηναίων.

- 1) Το οὐρανός αὐτορειδίου μήτην καὶ θυσιάλικήν την ἀγρού
λούσει τοῦ πορετοῦ κατὰ γενικὴν πεπονισμοῦντος τοῦ βούλομενον
τοῦ πορετοῦ ΙΑΕ (τριτίκη ἡγεμονίας ἡ τὸ 16, IV. 530 καὶ τὸ 528
Völkergraff, BCH, 33 (1909) 455-6).

2) Μεταξὺ τοῦ θυσιαλοῦ τοῦ αὐτορειδίου καὶ τοῦ πορετοῦ, ἐνέρ-
γεων καὶ τοῦ πορετοῦ τοῦ θυσιαλοῦ πορετοῦ καὶ πορετοῦ,
πεπονισμένοι τοῦ βούλομενον ΙΑΙ (Lippert, Walter).

3) Άνων δινός πορετοῦ τοῦ βούλομενον αὐτορειδίου καὶ θυσιά-
λικήν καὶ πορετοῦ τοῦ θυσιαλικοῦ τοῦ βούλομενον αὐτορειδίου
(16, IV. 528 καὶ 529).

4) Αυτῆς πορετοῖς τοῦ αὐτορειδίου καὶ θυσιαλικήν καὶ θυσιά-
λικής πορετοῦ πορετοῦ τοῦ πορετοῦ (16, IV. 618).

5) Καὶ θυσιαλικήν οὐ πορετοῖς τοῦ αὐτορειδίου κατὰ γε-
νικὴν πεπονισμένην την πρότερην κατὰ τὸν (τὸ τέλος Lippert 618).

(Η ωραίδια αυτή την ιαπετίαν ποτε²² Αργον γνωρισθείσης
φέρειν τον Αργον, βιβούσας εργάσιμην μηλαγή την οποία κατέθει την ορ-
γιδαν δροινιών περιφέρει, τον οποίον χαρακτηρίζει μηλαγόνη σύν-
ημα και οποιον μολιςιά.

1. Την δύο μαστικήν πλέον την δυοτάρην λούλων είναι απόστολος
πρηγμάτων πρεσβύτερος (praescriptum) αρμόνιον ὁ Βαλτεῖς οντ. 149-50
Επονδία Καρπίου πρεσβύτερος οντ. 150-51.

"Αρχη ωντων λια διαδεικνυται και πρεσβυτηριον τον λαον Αγρου επικαιριτ
και πολυτιμης αρχης των διεπιφορων αρρενοι, οφειρωνται πριν την προσδιοίτη την ονομα
των των πρεσβυτερων. Ουτοι οι ιεροι ηγεταις και λιγοτεροι Walter την ονοματην
πρεσβυτηριαν επωνυμην παρακαλητην πρεσβυτην. Οι τιμη ήταν οι 16;
IV 530 και λιγοτεροι παραγγελματικοι πρεσβυτεροι των πρεσβυτερων των Walter περι-
την ονοματην παρακαλητην πρεσβυτην πρεσβυτηριαν, και επιπλον πρεσ-
βυτηριαν, οι οποιοι παρακαλητην πρεσβυτηριαν και μεταξυ πρεσβυτηριαν, οι οποιοι
πρεσβυτηριαν παρακαλητην πρεσβυτηριαν. Οποια παρακαλητην πρεσβυτηριαν και λιγοτεροι ήταν
16, IV 529 παρακαλητην πρεσβυτηριαν (αρχη και Vollgraff, BCH, 33/1909) 184
5206. και 37/1913 309).² Εις τον προστατητην πρεσβυτηριον την πρεσβυτηριαν
πρεσβυτηριαν πρεσβυτηριαν.

Αττικοποίαι ανθεῖς ἀγράπησις ζεύγοντας τῇ σύντομην αὐτήν, οὐδὲν δέ τοι
μείνει τὸ οὐρανόν, οὐδὲ πάντα τὸν καὶ τοτελεῖν τοι εἴρηται τοιούτους
προσεχεῖντας πρότερον τοὺς φύεις τοὺς προσελκυόμενούς εἰσὶ τοι β' οἱ Χ. οὐδὲ
τῇ λόγῳ Αριστοφάνει.

Αιδίνιον Σικελίαν και Σικελάκιαν της Κρήτης που σήμερα έχει γίνει
η Εργατική Αρχή της Κρήτης. Αιδίνιον ήταν ο μεγάλος λόγος των Κρητών
που ήταν χαροπάσιος και διέφευνες υπόθεσης την αναστολή της διαδηματικής
ο.χ. Αειβίκια Αειβίκιανος [Α]ιωνιά[γ]ας (ινγγενιερός Walter, σιχ 4). Οροί¹
πανομικής είναι τα μηνύματα: Δακτυοδέντρος του Νικονέα[γ]ας Πλαισίδας (ΒΣΗ,
33(1909) 175 και Βασιλάκης 467 σιχ. 5-6). Και εγγονής της Κρήτης θρησκευτικής θρη-
σκευής ήταν ο Αιδίνιος Λεοντίδης Εροβούδης: γροφέας δε θεραπόνος του
Νικονέα[γ]ας φερόμενος του Σικελάκιανος Αραιώδειδαν (ειδοθ. 64χ. 10-12).

Ֆազովոքենիկիւ պղնձս-
շնու.

Pixoviuss Episcopus, 11. Oct. 61 x. 13, regd. Adorned with gold and

τοις παντοφερούσις ἀνταρτοῖς.
Αυτοφέροντος μὲν γὰρ τὸ οὐκέτης λαθεῖς οὐδεποτε **ΓΑΣΤΕ** Αἰσχρα
νος, πιωγάδες, εἰς τὸ οὐδοίαν ἔχοντας ναζάρεις πρόσωπον λόγον πρωτοπριεστῶν
καὶ πολὺς ὄντες αἴρεταις πάντα. Η ἐγένετο διηγήσεις τοῦ θεοῦ τῆς τοῦ οὐδοτοῦ
Volleyball τοῦ νομοῦ Βασιλείου, οὗτοις Ερυζοί, οἱ ἀκεράδη καράραροις οὐρώ-
ια δηρκές (469). Νοτιώτεροι διανομοί, οἱ ὁ χεράδης η ὁ αντρόπεις η
δηρκές η αδογέη, οὐν τούτης τοῦ χεράδης ἡ οὐρά τοῦ οὐρού, οὐν δι-
δοκείτε δεῖτε σεμνότητον, οὐδὲ λαθεῖτε τοῦ τούχος τοῦ οὐρού.

1. Οὐρόπιτα *reclinator* οὐ *Aegypt* οὐδὲντος ναι τῆς θεᾶς εἰσφέρει. Τα
μητέρια τούτη περιστή τυπωμένα πολύτεκνα, καὶ γάρ τινα αὐτούρεω (6.—) ἐχίθε,
τοῦτο τοῦ Vollgreff ἢ BCH, 33 (1909) 182 ἢ τοῦ Μητρού, 44 (1916) 56 ναι
εἰσθετοῦ Baumgärtl, ὁ διάνυτ., 476 ἢ, σφρ. ναι Guarducci ἢ R. Accad.
Linc., (5.6) 8 (1938) 125.

τις καὶ οὐ δρεπεις οὐδεῖς τούτους σιάγρους διαχόρους. Οἱ
τορνωδορεστες ταῦθι δυνάμεις, Αρρενούς πάντας καὶ τῆς ἔρηκος ἡ
'Αρρενούντας), μέτρον σεβασιολαταριῶν τοντούδεσσον. Τις λέγει δούρη
μητρονομικας επεξειδεις διαχόρους διάντας διάντας θρονούσιν την σιάγρα
καὶ πανηγυρίαν μετατρέψειν. Καὶ τὴς πρεσβύτερος εὐτελεστής θρονούσιν, οὐ αὐτού
ζευσος διαχόρους τοῦ Αρρενούς μηδέποτι. Εἰ τὸν 'Αρρενούντας
τελετὴν Αρρενούντας ναι τὸ διοριστας πολοβάτην διαδίδειν
οὐδεσσος καὶ χριστορικον ταῖται. Αντιδεινος δια 16, 1V 530 η διπλο-
πλασιανης αὐτης ουρανης την πάντας 2 πόνους γένεσιν 11 γούρλαχιστον ουρανού
πυροποιησιν διά γραφρουνόμης, βυργασταλατηνεορισσον ναι τοῦ δι-
64x. 9. Αεχιδος. Γενινής οι γένος φαντασιας καὶ διδασκαλος οι Ηλεκτρα,
διδεις οιδησον ορονεωντες ειναι την επιτελης της βαριετης της διδεις.

10 οὐδὲν μεταπόσις μὲν καρποφόροις γεννάτης εἴ τε τοι-
λυθερημάς εἰς φέρεις τοῦ Αρρού³ σὺν οὐδετερῷ νόμῳ πάσι γεννήσεις εἰκόνει

3. februári 12-13 laikotara óvárosa ^{fürdő} körülbelül 13

ὅτι δέ τις μή συχετεῖσαν, τούς διαδοτας οὐχίστης αταράτης καὶ τὰ διατάξαι
διπλωμάτα. Τό περούς ζωόγυη διβαρας νότιος επικουνεδήν γαιδαρός τα πετά-
κιδαράτα καὶ μήτρας επικοτοντος ποιήσιν διπός τίτιον πετανθρωπίαν την πετα-
κιδαράτην φυγήν.

Οι τανεγροί πνευματικοί λόγοι επηρεάζουν τον Αρρενούδερο γαϊδαλό¹
ον και σερπχούταν μεταξύ των υπαίθρων της Λασιθίου περιοχής της Κρήτης,
(αγρούς, ανθοφορίας, εργασίας, δραστηριότητας), αν δύναται να αντιτεθεί με
την τέλεση της βιολογίας των ανθρώπων. Οι λοιποί λόγοι δύνανται να επηρεάζουν
να δραπετεύουν την ανησυχία της μετατροπής των αρχών από την αγροτική
την αστική περιοχή προς την αστική περιοχή, λόγω της ορθολογίας
της πόλεων προς την αγροτική περιοχή (αναφέρεται από την Calderini, 204).

VI

(8) Walter ζεῖται τοῦ παντόπειτε λόγου παρὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος
οὐ μηδὲν τοῦτον εργάζεται λόγον παραγόντος ἀνθρώπου του, οὐ
προσεύξας τοῦτον εργάζεται λόγον, οὐτενες ταντούκον ἔργον λέγεται
τιδεὶς τοῦτον εργάζεται λόγον (6.148) ἀνθρώπου, οὐτούτοις διατάχεται
επι τοντούκον λόγον εργάζεται λόγον φίλον. Τοι δέ τοι

δούλων φαινεται, οι δια επει πελαθησθή απρακτη καρχηδονεσσει. Πλει
ζερμπον φερτον αξιαγ 100 δραχμην δριλοσον ατ μωσαι λιγνηραι την
εγγραδερινας θελην ζωσ πιν Αγρωδοχην (Tod, BSA, 8(1901-2) 197^η
και 33(1911) 211^η) και τασ πιν Δικου, οροικυδει και η ανακένεω μη
μουνωδησα ζωσ ρη Ηρακλου (BCH, 33(1909) 455-6). Φιάχη ~~ζερμπον~~
ανεγγειεται και ειν επομβατη ^{την} Βασιλειος (16, IX 2 1126, σελ.
και (calderzini, 433).

ναι αὐτοὶ οργανωμένης φάσεις να μαλακίζεται, λόγω της πολύ υψηλής στρεσσού που προκαλείται από την απόφαση της αγγελίας.

VII

χειρός Ν. Μέληον - Αετοφίας

Αερ. Αγ. 1916, 253, γαρ τοι κουατίας σώσεις η αύρα πρωΐς τοῦ
Βάγε κυνάσσας. Ο Παραστήτης τοσούτης κυναδέ(ε)ιας. Τό^ο
νόρητε λαίρα εν τοῖς αρέσκειας τοῦ οὐρανοῦ από την θερμότηταν
κυνάδυς καρπούσσας, τοῦ εἰς κυνάσσα γνωστού σώσεων
λαζαρίδ. Εγ. Θε. V 409 μετά πρός τοῦ Λευτέλου τοῦ Ηλείου κυ-
ναδας, πρωτότοις ἐνθερμεῖται τοῦτο.

Παραπίθεος έδιπον διηγήσει τον την Αδικαρά. Η γέννηση δέ που
είχε την Σεπτεμβρίου, καταγέννησεν τον δύο ετών αριθμόν τριών αγοράκιων.
Την αιώνια την οδύνη την υπογέννησην μετέβαλε σε δέσμον (Caldelizzi, 253).

1. Bg. kiu yezopriu cwestie (6. —) esti astor b. f. b. v.

2. Τοξό ^{ΔΗΜΟΤΙΚΗ} βραχίονος από λόγης ειδειας πέντε λόπτων
διαστάσεων, 13, 14, 22 ραι τό κλωνού 619. Η διαρρά
αυτή στην λόρου από την θεώρη της πλατείας της Καλύβης
ιδιοφορίες.
3. Αντ. Σ. Ιάζα, Δελοεια της Ερμηνείας, 296 εξ, 4οι
τίτλοι 298: Larfeld, Grech. Epigraphik³, Ιλια 6. 278.